

Indenrigsministeren (Rode): Idet jeg forudsætter, at ærede Medlemmer har haft Lejlighed til at læse de Bemærkninger, som Indenrigsministeriet har fremsat til det vedkommende Afviklingsudvalg, og som er optrykte som Bilag til Indstillingen, mener jeg paa nærværende Tidspunkt at kunne nøjes med at henvise til disse. Yderligere vil jeg kun tilføje, at det under Forhandlingen i Gaar i Folketinget af Mindretallets Ordfører blev forklaret, hvad jeg i øvrigt selv var gaaet ud fra, at den Udtalelse, der forelaa fra Mindretallet, ikke var en Indstilling om at forkaste den foreliggende Bekendtgørelse. Jeg kan derfor indskrænke mig til at anbefale den af Flertallet fremsatte Indstilling om Godkendelse, idet jeg selvfølgelig er rede til, naar jeg har hørt Udtalelserne her fra dette Tings Side, at gøre de Bemærkninger, som enten maatte ønskes eller jeg selv maatte finde nødvendige.

P. Nørgaard: Den højtærede Indenrigsminister har her i dette høje Ting indskrænket sig til nogle ganske korte Udtalelser under den foreliggende Sag, men jeg overværede de Forhandlinger, som fandt Sted i Gaar i det andet høje Ting, og efter at jeg har hørt den højtærede Ministers Forsvar for den skete Forhøjelse af Prisen paa Hvedemel, som gik ud paa, at der var Fare for, at de private Spekulanter skulde opkøbe Mel, saa forekommer det mig, at denne uheldige Situation meget let kunde have været undgaaet. Det fremgaar af de forskellige Oplysninger, som vi har modtaget, at det er Møllerne, som har fremsat Forslag om Rationeringens Ophør, fordi Møllerne laa inde med meget store Beholdninger af Hvedemel, men hvorfor forhindrede man saa ikke enhver Mulighed for Spekulation ved at give Møllerne Ordre til kun at udlevere til Bagerne det bestemte Kvantum Hvedemel, som de plejer at faa under Rationeringen, selvfølgelig med det lille Tillæg, som det forøgede Forbrug af Fintbrød og Hvedebrød vilde nødvendiggøre? Hele vor Beholdning af Hvede ligger jo hos Møllerne, saa en bestemt Ordre med Hensyn til Udleveringen vilde have været, forekommer det mig, aldeles tilstrækkelig. Havde den højtærede Minister Erfaring for, at de Ordre,

han udsender, ikke bliver efterkommet, siden han ikke turde stole paa en saadan Forholdsregel? Kun, hvis den højtærede Minister har en saadan Erfaring, kan der være nogen Berettigelse til at frygte for Spekulation og til ud fra en saadan Frygt at forhøje Hvedemelsprisen paa det Tidspunkt, Forhøjelsen fandt Sted, nemlig den 1. August. Thi var en Prisstigning umulig at undgaa, saa er det en Selvfølge, at den bør gaa i Statens Kasse og ikke i de private Spekulanter, derom er der fuldstændig Enighed. Hvis der paa det Tidspunkt, hvor Ministeren udsendte Bekendtgørelsen om, at Hvedeprisen var forhøjet, var saa absolut Sandsynlighed for, at den Indtægt, der vilde fremkomme ved en Forhøjelse af Hvedemelsprisen, vilde gaa i de private Spekulanter Lomme i Stedet for i Statskassen, saa var det fuldstændig rigtigt at forhindre det. Jeg har det Indtryk, at hvis hele dette Spørgsmaal havde været bedre overvejet fra Ministeriets Side, inden Bekendtgørelsen om Rationeringens Ophør udgik, saa var denne Sag neppe kommet længere end i Afviklingsudvalget.

Vi, altsaa Landstingets Venstre, har ligesom Folketingets Venstre ønsket, at denne Sag skulde blive fuldt oplyst her i Rigsdagen, navnlig efter at den Presse, som staar den højtærede Minister nær, straks er fremkommet med Udtalelser om, at Grunden, hvorfor Hvedeprisen var blevet forhøjet, var hele den Ordning, som var blevet truffet med Hensyn til Afviklingen af Loven af 7. August 1914. Men da der nu er gaaet saa lang Tid, at en Forandring næsten vil være umulig at gennemføre, og da der fra alle Sider ved Kornlovens Behandling i denne Uge — det er altsaa en ganske ny Situation, der er indtraadt — er Enighed om, at der skal indvindes et Beløb til Statskassen gennem Flormelsprisen for at komme til en rimelig Rugbrødspris, saa vil mit Parti ikke modsætte sig, at Godkendelsen af den skete Foranstaltning finder Sted.

Piper: Ifølge Afviklingslovens § 3 skal Indenrigsministeren forelægge de nye Bekendtgørelser, der er udstedte, for Afviklingsudvalget og Udvalget gøre Indstilling. Dette kan fraviges, naar 7 af Udvalgets Medlemmer i Henhold til § 5 god-